



# UTM

UNIVERSITI TEKNOLOGI MALAYSIA

## PERLEMBAGAAN MALAYSIA

### Tiang Seri Etika dan Peradaban

- ✓ Di akhir bab ini, pelajar akan dapat:
- Memahami sejarah, definisi dan konsep yang berkaitan dengan perlembagaan dan peranan perlembagaan Malaysia.
  - Memahami etos nasional dalam Perlembagaan Persekutuan.

Perlembagaan atau undang-undang merupakan salah satu daripada lima syarat sesebuah negara dipanggil “negara” selain daripada perlu adanya penduduk, kerajaan, wilayah dan kedaulatan.

Semua negara merdeka di dunia mempunyai perlembagaan sama ada **perlembagaan bertulis** atau **perlembagaan tidak bertulis**.

Perlembagaan negara Malaysia dibentuk berdasarkan sejarah yang sangat panjang berteraskan perjuangan rakyat serta kerjasama pelbagai etnik dalam menghadapi ujian getir penjajahan British.

Perlembagaan Malaya dan Malaysia telah cuba sedaya upaya untuk memberi peluang kepada setiap rakyat supaya mendapat **hak dalam kerukunan hidup bernegara** dengan menjiwai perjanjian yang mengambilkira hak dan peranan semua golongan yang bergelar pemerintah dan yang diperintah.

Perlembagaan Malaysia: undang-undang tertinggi.

Mengandungi perkara yang menjadi asas perundangan negara.

Satu dokumen undang-undang bertulis - dihasilkan berpandukan Perjanjian Persekutuan Tanah Melayu 1948 dan Perlembagaan Tanah Melayu 1957.

Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu telah digubal berdasarkan tinjauan Suruhanjaya Reid melalui perbincangan dengan pelbagai kaum pada tahun 1956. Berkuatkuasa pada 31 Ogos 1957

## SEJARAH PEMBENTUKAN PERLEMBAGAAN PERSEKUTUAN

[www.utm.my](http://www.utm.my)

Sejarah pembentukan Perlembagaan Persekutuan memiliki sejarah yang panjang kerana Tanah Melayu telah memiliki bentuk undang-undang yang mantap seperti **Hukum Kanun Melaka**, **Undang-Undang Laut Melaka**, dan **Prasasti Terengganu** yang berhubung dengan jenayah, pentadbiran, dan urusan perniagaan.

Perlembagaan bertulis yang paling awal dihasilkan di Tanah Melayu adalah pada tahun **1895**, iaitu **Undang-Undang Tubuh Negeri Johor** diikuti dengan **Perlembagaan Terengganu 1911**.

Perlembagaan bagi Negeri Johor sebagai contoh merupakan perlembagaan kerajaan Melayu yang lengkap. Perlembagaan tersebut memperuntukkan bahawa seorang raja hendaklah berbangsa **Melayu**, berdarah **raja**, seorang berketurunan **raja-raja Johor**, lelaki dan menganut **agama Islam**. Malah menteri-menteri juga mesti berbangsa **Melayu**, rakyat sultan dan menganuti **agama Islam**. **Agama negeri** bagi negeri Johor ialah **agama Islam**. Agama Islam hendaklah secara terus-menerus dan selamanya menjadi agama negeri Johor. Peruntukan ini kekal termaktub dalam **Undang-Undang Tubuh Negeri-Negeri** yang beraja sehingga kini dan hal ini menunjukkan negeri-negeri di Tanah Melayu telah memiliki perlembagaan yang mantap dalam proses pemerintahan negeri masing-masing.





Hakikatnya, prinsip undang-undang negeri-negeri Melayu ini tidak boleh disamakan dengan prinsip-prinsip perlembagaan moden disebabkan nilai dan struktur masyarakat pada masa dahulu berbeza dengan situasi masa kini. Maka, perlembagaan di Tanah Melayu telah bermula sejak kewujudan Hukum Kanun Melaka lagi kerana bukti ini jelas menunjukkan Tanah Melayu telah mempunyai sistem perlembagaan sebelum penjajahan kuasa Eropah ke atas Tanah Melayu.

Penjajahan British ke atas Tanah Melayu telah mengubah perlembagaan negeri-negeri di Tanah Melayu dari sebuah **wilayah bebas berdaulat** kepada **negara yang dijajah**.

Bagi mengekalkan kekuasaannya di Tanah Melayu, British telah memperkenalkan perlembagaan **Malayan Union**.

Perlembagaan Malayan Union juga cuba memberikan **hak kerakyatan** kepada golongan bukan Melayu menerusi prinsip ***jus soli*** yang bermaksud jika seseorang itu dilahirkan di Tanah Melayu selepas Malayan Union, seseorang itu berhak menerima kerakyatan dengan mudah.

Dari segi **pentadbiran**, **Gabenor** memerintah bersama-sama dengan **Majlis Penasihat** sehingga dua badan tetap, iaitu **Majlis Perundangan** dan **Majlis Mesyuarat Kerajaan** dapat ditubuhkan.

**Malayan Union** diketuai oleh **Gabenor** bagi memastikan penyelarasan dasar dan pentadbiran antara **Tanah Melayu, Singapura, Brunei, Sabah dan Sarawak**. **Sultan-sultan** cuma menjadi **raja kehormat** sahaja.

Majlis yang membincangkan hal ehwal agama Islam akan dianggotai oleh sultan-sultan tetapi **Gabenor** yang menjadi pengerusinya.

**Malayan Union** diisytiharkan pada **1 April 1946** oleh Kerajaan British melalui Perintah **Malayan Union** dalam **Majlis 1946** dan **Arahan Diraja** pada **27 Mac 1946**.

Hakikatnya, **Malayan Union** tidak dapat bertahan lama dan menjelang **Februari 1948**, ia telah **dibubarkan** kerana mendapat tentangan yang hebat daripada orang Melayu.

Faktor-faktor yang membangkitkan penentangan masyarakat Melayu ialah:

1. **Kuasa Raja-raja Melayu** dilenyapkan dalam urusan pentadbiran negeri dan hanya berkuasa dalam hal ehwal agama Islam, adat istiadat Melayu dan mengetuai Majlis Penasihat Melayu.
2. Pemberian **hak kerakyatan** yang sama pada kaum-kaum lain melalui prinsip *jus soli*.
3. **Hak sama rata** kepada semua warganegara tanpa mengira bangsa iaitu penduduk peribumi tidak memiliki apa-apa keistimewaan.
4. Cara **Harold MacMichael** mendapatkan tandatangan Raja-raja Melayu yang menggunakan cara **paksaan dan ugutan**.

Orang Melayu mula mengadakan beberapa **rapat umum** dan **tunjuk perasaan** menentang Malayan Union.

Keberhasilan orang Melayu membubarkan Malayan Union memperlihatkan kejayaan orang Melayu mengembalikan semula kuasa dan martabat Raja-raja Melayu serta kedudukan istimewa orang Melayu dalam Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu.



**Perlembagaan Malayan Union** telah diganti dengan **Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu 1948**.

Perlembagaan persekutuan ini memperuntukkan **kerajaan pusat berkuasa dalam semua perkara** yang penting secara menyeluruh tetapi pada masa yang sama ia mengekalkan autonomi negeri-negeri serta menghormati kebesaran, martabat dan bidang kuasa Raja-raja dalam hal ehwal Islam dan adat istiadat Melayu.

**Persekutuan Tanah Melayu** telah **diisytiharkan pada 1 Februari 1948** di bawah **Perintah Majlis Persekutuan Tanah Melayu 1948** meliputi sembilan negeri Melayu dan dua daripada tiga Negeri-negeri Selat, iaitu **Pulau Pinang** dan **Melaka**.

**Singapura** terpisah sebagai sebuah **Tanah Jajahan Mahkota** di luar Persekutuan.

**Kedaulatan Raja-raja Melayu** telah **dikembalikan**, begitu juga dengan **kedudukan istimewa orang Melayu** serta prinsip ***jus soli* telah digugurkan**. Pembentukan persekutuan merupakan satu kejayaan kepada orang Melayu kerana mengiktiraf kedaulatan dan hak negeri-negeri yang dahulunya telah dihapuskan dalam Malayan Union. Seterusnya, **Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu 1948** telah menjadi asas bagi **Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu 1957**.

## KEMERDEKAAN MERINTIS KERJASAMA ANTARA ETNIK

www.utm.my

Pilihanraya Umum pada tahun 1955



- Persekutuan Tanah Melayu telah mengeratkan kerjasama di antara etnik Melayu dan bukan Melayu.
- Hal ini dapat dibuktikan melalui **Pilihanraya Umum 1955** yang memperlihatkan Parti Perikatan yang diterajui oleh UMNO telah mengamalkan perkongsian kuasa melalui pembahagian kerusi dalam pilihanraya ini.



- Pilihanraya Umum 1955 telah membuktikan **penolakan sikap perkauman dalam kalangan orang Melayu**, kerana sekiranya orang Melayu mengamalkan sikap perkauman, sudah tentu mereka hanya menubuhkan kerajaan Melayu dan menggubal satu perlembagaan untuk Tanah Melayu yang merdeka bagi menjamin kekuasaan orang Melayu dengan cara yang berterusan.



- **Parti Perikatan** kerjasama erat antara tiga kaum terbesar iaitu **Melayu, Cina, dan India** melalui **UMNO, MCA, dan MIC** telah menubuhkan Jawatankuasa Kerja Majlis Sementara Perikatan untuk menghadapi Pilihan Persekutuan 1955 untuk berbincang berkenaan pembahagian kerusi dan kedudukan calon mengikut parti.

## KEMERDEKAAN MERINTIS KERJASAMA ANTARA ETNIK

www.utm.my



- Hakikatnya, **orang Melayu** merupakan **pengundi terbesar**, namun UMNO telah memperuntukkan 15 kerusi untuk MCA dan 2 kerusi untuk MIC. Barisan kepimpinan UMNO telah menggesa orang Melayu **agar membuang sifat perkauman** dan **bersedia bertolak ansur** demi mencapai kemerdekaan.
- Oleh itu, semangat toleransi antara etnik yang tinggi telah mendorong kemenangan Parti Perikatan yang memenangi 51 kerusi daripada 52 kerusi yang dipertandingkan.

KEMENANGAN PARTI PERIKATAN PADA PILIHANRAYA UMUM PERTAMA 1955



- **Kemenangan dalam pilihanraya** ini telah merintis jalan ke arah kemerdekaan, malah usaha kemerdekaan melewati batas perkauman dan ini telah berjaya mewujudkan **masyarakat yang bekerjasama dan bersatu padu**.
- Keadaan ini telah memperlihatkan **kejayaan masyarakat** di Tanah **Melayu menolak pandangan sempit perkauman** dan **bekerja keras bersama-sama** ke arah **menuntut kemerdekaan** daripada penjajah.



- Kemenangan Parti Perikatan ini telah membuka jalan penubuhan satu jemaah menteri dan **Tunku Abdul Rahman** selaku **Yang Dipertua UMNO** dan **Pengerusi Parti Perikatan** telah dilantik sebagai **Ketua Menteri Tanah Melayu yang pertama** dan turut menyandang jawatan **Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri** dan dibantu sepuluh menteri lain iaitu enam orang dari UMNO, tiga dari MCA, dan seorang dari MIC.
- Pemilihan wakil tiga etnik terbesar ini dalam kabinet menunjukkan satu kerjasama yang baik serta memberi keseimbangan etnik dalam usaha ke arah kemerdekaan yang sebenar.



- Satu Suruhanjaya telah dibentuk pada bulan Mac 1956 bagi menggubal Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu.
- Suruhanjaya ini dinamakan Suruhanjaya Reid bersempena nama pengerusinya iaitu Reid Lord dari Britain manakala ahlinya ialah Sir Ivor Jennings juga dari Britain, Sir William Mckell dari Australia, B. Malik dari India dan Hakim Abdul Malik dari Pakistan.
- Keahlian Suruhanjaya ini telah dipersetujui oleh Parti Perikatan dengan anggota Suruhanjaya telah dipilih oleh Penjajah British tanpa melibatkan rakyat Tanah Melayu bertujuan untuk menentukan dan bertanggungjawab merangka perlembagaan yang lebih telus.
- Suruhanjaya ini diamanahkan untuk menggubal perlembagaan bagi Tanah Melayu yang memegang asas pemerintahan demokrasi berparlimen.



Suruhanjaya ini disarankan **menggubal perlembagaan** dengan menepati faktor berikut:

1. Pembentukan sebuah persekutuan dengan kerajaan pusat yang kuat.
2. Pemeliharaan kedudukan, keistimewaan, kehormatan dan hak Raja-raja Melayu.
3. Kewujudan jawatan ketua negara yang bergelar Yang di-Pertuan Agong.
4. Pemeliharaan hak-hak istimewa orang Melayu serta hak-hak yang sah milik kaum-kaum lain.
5. Pembentukan sebuah sistem kewarganegaraan yang seragam untuk seluruh Persekutuan Tanah Melayu.

Suruhanjaya ini juga harus mengikuti **dua objektif** berikut:

1. Mestilah ada peluang sepenuhnya untuk pertumbuhan sebuah negara yang bersatu padu, bebas dan demokratik.
2. Mestilah ada kemudahan lengkap untuk membangunkan sumber negara dan mengekalkan serta meningkatkan taraf hidup rakyat.



Suruhanjaya Reid telah berusaha mendapatkan pandangan pelbagai pihak dalam usaha menggubal perlembagaan.

Suruhanjaya ini menerima **131 memorandum bertulis** dari pelbagai pihak seperti parti-parti politik, raja-raja Melayu, persatuan-persatuan dan orang perseorangan.

**Memorandum** yang diterima telah digunakan untuk merangka perlembagaan Tanah Melayu bagi memastikan kelancaran sistem pentadbiran.

Memorandum paling penting yang digunakan oleh Suruhanjaya ini ialah memorandum dari Parti Perikatan yang menggambarkan sikap tolak ansur yang dicapai tiga kaum terbesar untuk membentuk sistem pemerintahan Tanah Melayu.

Pakatan ini dikenali sebagai Pakatan Murni iaitu tolak ansur berkaitan hal kerakyatan, agama Islam, bahasa Melayu, kedudukan istimewa orang Melayu dan Bumiputera serta kedudukan Raja-raja Melayu.

Satu jawatankuasa telah ditubuhkan yang dianggotai Parti Perikatan, Raja-raja Melayu dan Penjajah British meneliti cadangan Suruhanjaya Reid yang seterusnya menyediakan **Kertas Putih**.

Laporan ini telah mengumpulkan semua semakan serta penelitian terhadap laporan yang dikeluarkan oleh Suruhanjaya Reid.

Kertas Putih yang mengandungi beberapa pindaan tersebut telah diserahkan kepada Ratu British dan Raja-raja Melayu pada bulan Februari 1957. Satu jawatankuasa kerja telah ditubuhkan yang dianggotai oleh **MacGillivray** berserta wakil dari Perikatan iaitu **Tunku Abdul Rahman** (UMNO), **Datuk Abdul Razak** (UMNO), **Ong Yoke Lin** (MCA) dan **V.T Sambathan** (MIC) manakala, ahli lain wakil Raja-raja Melayu ialah **Mustapha Albakri** (Penyimpan Mohor Besar Raja-raja), **Shamsudin Nain**, **Tunku Ismail Tunku Yahya** dan **Neil Lawson**. Manakala, ahli lain ialah Ketua Setiausaha Kerajaan, **Sir David Watherston**, Peguam Negara, **T.V.A Brodie** dan **E.O Laird** (Setiausaha).

Draf Perlembagaan Persekutuan diisytiharkan sebagai **Perlembagaan Persekutuan**.

- Perjumpaan yang diadakan untuk mewujudkan draf perlembagaan adalah sebanyak 18 kali di Kuala Lumpur dan 13 kali di tempat lain.
- Draf terakhir perlembagaan disemak selama dua hari dan tidak ada perbahasan mengenainya dibuat dalam Majlis Undangan Persekutuan.
- Apabila Malaysia dalam peringkat rancangan, **Suruhanjaya Cobold** telah mengesyorkan supaya **Perlembagaan Tanah Melayu** dijadikan **asas** tetapi beberapa panduan perlu dibuat untuk disesuaikan dengan kemasukan Singapura, Sarawak dan Sabah.
- Bagi menyelesaikan masalah ini, **Jawatankuasa Antara Kerajaan (IGC)** dibentuk mengandungi jawatankuasa kecil perlembagaan, kewangan, perundangan, perkhidmatan awam dan pengurusan jabatan.
- Apabila pindaan dibuat, ia tidak hanya berkait dengan kedudukan negeri Borneo sahaja tetapi dibuat melibatkan negeri lain.

- BAHAGIAN 1:** Mempunyai empat perkara (a) nama negeri dan persekutuan (b) kemasukan wilayah baru dalam persekutuan (c) agama persekutuan dan (d) undang-undang persekutuan.
- BAHAGIAN 2:** Kebebasan hak asasi
- BAHAGIAN 3:** Mempunyai tiga bab tentang kewarganegaraan secara kuatkuasa undang-undang dan pendaftaran
- BAHAGIAN 4:** Persekutuan mengandungi Bab 1. Ketua Negara, Bab 2. Majlis raja-raja, Bab 3. pemerintah, Bab 4. Badan perundangan persekutuan.
- BAHAGIAN 5:** Negeri-negeri ( raja, gabenor, jaminan persekutuan dan dewan negeri)
- BAHAGIAN 6:** Perhubungan antara persekutuan dan negeri
- BAHAGIAN 7:** Peruntukan kewangan
- BAHAGIAN 8:** Pilihanraya
- BAHAGIAN 9:** Kehakiman
- BAHAGIAN 10:** Perkhidmatan awam
- BAHAGIAN 11:** Kuasa darurat
- BAHAGIAN 12:** Am dan pelbagai meliputi bahasa kebangsaan, ibu kota persekutuan dan perizaban kouta mengenai perkhidmatan, permit dan sebagainya untuk orang Melayu.
- BAHAGIAN 12A:** Perlindungan tambahan kepada negeri Borneo
- BAHAGIAN 13:** Peruntukan sementara dan perkara berkaitan dengan pewarisan harta, perjanjian antarabangsa dan sebagainya.
- BAHAGIAN 14:** Perkecualian bagi kedudukan raja.

## HUBUNGAN PERSEKUTUAN DAN NEGERI: ISU FEDERALISME

[www.utm.my](http://www.utm.my)

Satu isu penting berhubung dengan perlembagaan Malaysia ialah hubungan antara kerajaan persekutuan dan negeri.

Malaysia adalah negara tunggal di Asia Tenggara yang mempunyai sistem politik persekutuan.

Oleh itu, satu isu yang penting berhubung dengan Perlembagaan Malaysia ialah hubungan persekutuan dengan negeri atau federalisme. Dalam perlembagaan Persekutuan, kuasa kerajaan negeri dalam senarai negeri manakala satu lagi senarai iaitu senarai bersama. Senarai kuasa persekutuan ialah dalam Bahagian 4, senarai kuasa negeri pada Bahagian 5 dan senarai pusat dan negeri pada Bahagian 6.

Dalam Jadual 6.1 terdapat tiga senarai dalam perlembagaan yang menunjukkan bidang kuasa kerajaan pusat dan kerajaan negeri. Kerajaan Pusat misalnya berkuasa ke atas hal ehwal luar negeri, pertahanan, kewangan dan pendidikan manakala kerajaan negeri berkuasa ke atas tanah, undang-undang Islam, pertanian, dan perhutanan. Selain daripada itu, terdapat bidang kuasa melibatkan negeri dan pusat seperti kebijakan sosial dan biasiswa.

Bagi sebuah negara persekutuan, biasanya terdapat dua tahap kuasa iaitu kuasa negeri lebih kuat dari kuasa pusat atau kuasa pusat lebih kuat dari negeri.

Dalam kes Malaysia, perlembagaan telah meletakkan kuasa pusat lebih kuat daripada kuasa negeri, dalam soal kewangan misalnya negeri biasanya bergantung kepada geran kerajaan pusat. Negeri yang lebih maju dan banyak sumber asli biasanya mendapat geran yang lebih.

Dari segi pemerintahan negeri, sultan dan Yang di-Pertuan Negeri adalah ketua kerajaan negeri. Selain daripada mempunyai ketua kerajaan, negeri juga mempunyai perlembagaannya sendiri. Kerajaan negeri juga mempunyai kuasa eksekutif biasanya dikenali sebagai exco yang bertanggungjawab ke atas pentadbiran awam negeri. Beberapa negeri di Malaysia mempunyai pegawai tadbir negerinya sendiri tanpa melibatkan pelantikan oleh pentadbiran awam kerajaan pusat. Kuasa membuat dasar dan undang-undang di peringkat negeri pula dibuat melalui Majlis Undangan Negeri. Sistem ini memungkinkan sebuah kerajaan negeri dikuasai oleh sebuah parti politik yang berbeza dari kerajaan pusat. Bagaimanapun, terdapat saling hubung kait antara kerajaan pusat dan kerajaan negeri.

Dari segi politik, negeri-negeri tidak mempunyai kuasa yang kuat ke atas persekutuan kerana kuasa tertentu seperti hal ehwal luar dan pertahanan dikuasai oleh Pusat.

Oleh itu, walaupun negeri dikuasai oleh pembangkang, krisis atau konflik tidak membolehkannya sampai ke peringkat keluar dari persekutuan kecuali sekiranya dikehendaki oleh majoriti anggota parlimen seperti yang berlaku ke atas Singapura ekoran timbulnya konflik mengenai pasaran bersama, pembahagian hasil, cukai import, dan konflik antara PAP-Perikatan dari segi undang-undang. PERKARA 4 (11) menyebutkan perlembagaan persekutuan sebagai undang-undang utama persekutuan manakala PERKARA 75 menyebutkan undang-undang negeri, jika berlawanan dengan persekutuan akan terbatal. Selain daripada itu, Yang di-Pertuan Agong juga mempunyai kuasa mengisytiharkan darurat sekiranya terdapat kuasa negeri yang mungkin menentang kuasa pusat dan dianggap mewujudkan keadaan tidak tenteram.

Kemasukan Sabah dan Sarawak ke dalam Persekutuan Malaysia melibatkan hubungan antara persekutuan dan negeri. Dibandingkan dengan negeri-negeri asal dalam persekutuan, kedua negeri ini mempunyai kuasa autonomi yang lebih dalam beberapa perkara. Perkara-perkara yang terlibat ialah senarai perundangan (Jadual 9). Dari segi imigrasi, negeri Borneo berhak mengenakan sekatan tertentu, hal ehwal tanah (kuasa pusat berhak ke atas negeri untuk tujuan persekutuan tetapi tidak di Borneo), tanah rizab Melayu (di Borneo tanah rizab bumiputera), majlis tanah Negara (negeri Borneo tidak perlu mematuhi keputusan MTN begitu juga Majlis Negara bagi kerajaan tempatan), rancangan pembangunan (tidak boleh dilaksanakan tanpa persetujuan Yang di-Pertuan Negeri). Perkara-perkara lain ialah berkaitan dengan agama rasmi (agama rasmi Negara ialah Islam tetapi tidak di Borneo), Kehakiman (Borneo mempunyai hakim tingginya sendiri), bahasa kebangsaan (Bahasa Inggeris digunakan selama 10 tahun selepas kemasukan ke dalam persekutuan) dan kedudukan bumiputera (sama seperti perkara 153 bagi kedudukan orang Melayu di semenanjung). Bagaimanapun, dalam hal pindaan perlembagaan Yang di-Pertuan Agong tetap berkuasa di semua negeri dan begitu juga perkhidmatan awam persekutuan.



No.	PERSEKUTUAN	NEGERI	BERSAMA
1	<u>Hal ehwal luar negeri</u>	<u>Undang-undang Islam</u>	<u>Kebajikan sosial</u>
2	Pertahanan	Tanah	Biasiswa
3	Keselamatan dalam negeri	Pertanian dan perhutanan	Taman Negara
4	Pentadbiran keadilan	Kerajaan tempatan	Perancangan Bandar dan Negara
5	Kerakyatan Negara	Perkhidmatan tempatan	Penjagaan haiwan
6	Pilihanraya Negara	Kerajaan negeri	Kesihatan dan kebersihan awam
7	Kewangan	Hari cuti negeri	Parit dan tali air
8	Perniagaan, perdagangan dan perusahaan	Undang-undang negeri dan lain-lain	Pemulihan
9	Perkapalan, pelayaran dan perikanan	Kastam tempatan	Perkapalan
10	Perhubungan dan pengangkutan	Pelabuhan	Air dan elektrik
11	Kerja raya dan tenaga pusat	Jabatan ukur tanah	Derma
12	Jabatan ukur, penyelidikan dan lain-lain	Perpustakaan, muzium dan lain-lain	Hiburan awam
13	Pelajaran	-	-
14	Kesihatan	-	-
15	Keselamatan, buruh dan sosial	-	-
16	Orang asli (kebajikan)	-	-
17	Hal-hal lain termasuk cuti kebangsaan, akhbar dan penapisan, amanah, kemajuan, syarikat kerjasama dll	-	-

**Perlembagaan Malaysia** adalah penting kerana ianya sebagai **tiang seri** kepada **etika dan peradaban** negara Malaysia. **Perjanjian taat setia** sebagai kontrak sosial yang menjadi asas kepada **perundangan dan keamanan negara**.

**Mengelakkan penyalahgunaan kuasa** oleh mana-mana pihak serta menjamin keadilan, kesepakatan dan kepentingan bersama antara Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Negeri.

**Mengekalkan keamanan dalam negara** serta memastikan bahawa sebarang perubahan pucuk pimpinan yang berlaku selepas proses pilihanraya tidak akan menyebabkan sebarang kesan ke atas negara mahupun corak pemerintahan.

**Menjamin kestabilan negara** walaupun pada dasarnya perlembagaan boleh dipinda, namun ia tidak boleh dilakukan dengan sewenang-wenangnya.

**Memberikan jaminan terhadap hak asasi dan kebebasan rakyat dan keadilan sosial** untuk semua kaum di negara ini, apabila rakyat mendapat jaminan undang-undang bahawa tidak ada unsur-unsur diskriminasi dalam kalangan mereka.

**Menjamin keutuhan dan kedaulatan negara** kerana dengan adanya perlembagaan negara, rakyat dapat berpegang kepada satu undang-undang yang diamalkan dan dihormati bersama untuk memastikan kewujudan sebuah negara yang berdaulat.

# ETOS NASIONAL DALAM PERLEMBAGAAN PERSEKUTUAN

www.utm.my

1.

- Etos bermaksud sifat ciri sesuatu bangsa, budaya, era, yang benar-benar mencerminkan aspirasi, falsafah masyarakat dan negara kita.
- Unsur-unsur tradisi dalam Perlembagaan Persekutuan menjadi unsur penting yang dapat menjelaskan tentang keunikan, mencerminkan aspirasi serta falsafah masyarakat negara kita yang berbilang etnik dan berlainan agama dan kepercayaan.
- Unsur-unsur tradisi dalam konteks perlembagaan membawa maksud sistem tradisi merujuk kepada sistem yang wujud sebelum kedatangan zaman moden, iaitu sebuah sistem yang kesahannya bergantung kepada agama dan nilai-nilai asal lainnya.

2.

- Unsur-unsur tradisi telah wujud dalam kerajaan awal di Tanah Melayu sebelum kewujudan Perlembagaan Persekutuan 1957.
- unsur-unsur tradisi ini memainkan peranan menstabilkan sistem politik negara. Malah, laporan yang dibuat oleh Suruhanjaya Reid menekankan betapa pentingnya perlembagaan turut memberi penekanan terhadap faktor-faktor sejarah, tradisi, ekonomi dan sosial yang wujud sebelum tahun 1957.
- Kepentingan unsur-unsur tradisi ini dilindungi dan dianggap sensitif serta dilarang menjadikan isu perbincangan awam dan kerana perkara ini menjadi identiti dan mengekalkan kestabilan negara.

3.

- Unsur-unsur tradisi ini menjadi etos nasional serta menjadi syarat kepada permuafakatan etnik Melayu dan bukan Melayu yang membawa maksud bahawa hak istimewa orang Melayu, Islam sebagai agama persekutuan dan bahasa Melayu diterima sebagai bahasa kebangsaan.
- Hal ini menjadi syarat pemberian hak kewarganegaraan kepada etnik bukan Melayu untuk menjadi seorang warganegara.
- Keadaan ini menunjukkan pemimpin pada zaman kemerdekaan telah menemui satu formula untuk menyelesaikan isu perlembagaan tanpa mewujudkan konflik etnik.

Pemerintahan beraja

Agama Islam

Bahasa Melayu

Kedudukan istimewa orang Melayu

1.

- Menghayati sejarah Perlembagaan Persekutuan sebagai perundangan tertinggi negara.

2.

- Memahami definisi dan konsep Perlembagaan Persekutuan agar lebih menghargai kewujudan dan kepentingan perlembagaan sebagai agen penyatuan.

3.

- Menghormati dan menjunjung tinggi perjanjian kontrak sosial yang telah dipersetujui agar keharmonian kaum dapat dikekalkan dalam konteks negara maju dengan acuan sendiri.



4.

- Memahami sejarah dan gangguan perlembagaan supaya sikap bertolak ansur dan bekerjasama dapat dikekalkan demi kemajuan dan keharmonian hidup bermasyarakat dalam konteks negara berbilang kaum.

5.

- Berbangga menjadi bangsa Malaysia yang menghayati etos nasional yang terdapat dalam Perlembagaan Persekutuan dan berusaha mempertahankannya.

Perlembagaan Persekutuan Malaysia yang ada pada masa kini berasaskan kepada perjanjian dan persefahaman antara pelbagai kaum sejak sebelum negara kita mencapai kemerdekaan lagi. Ianya telah mengambil kira kepentingan pelbagai kaum, termasuklah kepentingan penduduk asal Tanah Melayu iaitu kaum Melayu serta bumiputera Sabah dan Sarawak. Hak-hak mereka perlulah dipertahankan kerana mereka telah pun bertolak ansur dengan kaum-kaum lain dengan memberikan hak kewarganegaraan yang sama rata kepada kaum-kaum lain. Setiap individu haruslah mengenang kembali sejarah negara kita sebelum cuba untuk mempertikaikan perjanjian yang telah dipersetujui oleh nenek moyang kita yang terdahulu.

Oleh itu, dengan memahami sejarah, maka kita akan dapat lebih bertolak ansur serta menerima perlembagaan tersebut dengan hati yang terbuka. Keadaan ini akan dapat mengekalkan keamanan dan kestabilan dalam negara Malaysia yang kita cintai. Perlembagaan Persekutuan memperakui dan menerima bentuk pembinaan negara bangsa Malaysia yang dipersetujui oleh negarawan kemerdekaan negara antaranya, Tunku Abdul Rahman, Tun Tan Cheng Loke dan Tun V T Sambanthan. Perlembagaan itu dipegang sebagai etos nasional yang menjadi panduan hidup bernegara dalam aman damai dan bersatu padu.

Sarjana Inggeris, J S Furnival (1948) menyatakan bahawa sebuah negara majmuk seperti Malaysia pasti tidak akan menjadi stabil oleh kerana setiap kumpulan etnik hidup terpisah, terasing dan terputus. Jelas, tesis Furnival ini meleset apabila selepas merdeka, Dasar Ekonomi Baharu (DEB) telah mengubah pemecahan dan pekerjaan mengikut etnik. Pembangunan berlaku dengan pelaksanaan DEB sehingga membawa perubahan sosial dan transformasi masyarakat melalui proses perubahan sektor kerja dari sektor pertanian kepada sektor komersial dan industri. Maka dahulu wujud golongan miskin, sekarang muncul kelas menengah dan negara bersifat kepulauan kini menjadi kosmopolitan.

Perubahan sosial dan transformasi masyarakat telah membina budaya moden dalam kalangan rakyat Malaysia. Walaupun wujudnya kepelbagaian bangsa, rakyat masih berbangga dengan identiti etnik masing-masing berteraskan ruang sivik yang semakin melebar dengan mengutamakan kestabilan, kemajuan, keadilan, keterangkuman, kebebasan, hak dan demokrasi. Pendapat awam dimiliki mereka lebih berbentuk persamaan dari perbezaan. Mereka berhubung bukan dengan mengambil dimensi etnik dan agama yang memisahkan mereka tetapi bersifat mendatar dipengaruhi oleh nilai sivik sepunya. Keadaan ini menggambarkan masyarakat Malaysia hari ini bukan sebuah masyarakat majmuk tetapi sebuah masyarakat yang rencam. Kajian menunjukkan kesepaduan sosial dan etos bangsa terbina dengan baik di negara ini. Keharmonian ini telah menstabilkan negara hingga kemajuan negara terjamin.

Hakikatnya rakyat pelbagai etnik dan agama perlu mengenal dan berbangga dengan negaranya sendiri. Kepelbagaian sebagai kekuatan Di Malaysia, oleh kerana kita berpegang dengan prinsip pembinaan negara bangsa bukan asimilasi tetapi integrasi maka rakyat Malaysia lebih cenderung berbincang dan berunding dengan setiap lapisan masyarakat untuk mencari persetujuan dan muafakat. Jelasnya, kita perlu mengenali negara sendiri, melihat perubahan sedang berlaku dan menilai pencapaian negara yang rakyatnya mendapat manfaat untuk dikongsi bersama dengan menjadikan Perlembagaan Persekutuan sebagai etos nasional iaitu sifat ciri bangsa Malaysia.